

Kredsfællestur på Gudenåen 6. – 8. juni 2002.

Turen startede torsdag aften med afgang fra roklubben kl. 18.

Allerede da noterede vi os en kraftig blæst! Hvordan ville det blive at køre med traileren med 3 stk. 2-årsers i sidevind og ville Storebæltsbroen være lukket for lette køretøjer ?

Afsted kom vi. Dorthe, Villy, Arne 40 og undertegnede. Arne 7 skulle støde til i Skanderborg.

Turen til Skanderborg Roklub forløb med godt humør, forventningens glæder og stort set uden problemer – dog havde man nedlagt det motorvejscafeteria, som Villy absolut ville besøge – eller måske var det slet ikke bygget endnu !?

Vi kom meget sent frem. Ikke til Skanderborg, men til Skanderborg Roklub. Til gengæld havde vi erhvervet et ikke ubetydeligt lokalkendskab.

I Skanderborg mødte vi, udover vores egen Arne, turens øvrige 9 deltagere. Kirsten og Knud fra Maribo Roklub, Jan og Henrik fra Nakskov og Åse, Carl Erik, Flemming og Oluf fra Nykøbing.

Efter at have nydt kaffe og Villy's medbragte kage fra Lisbeth var det sengetid, og alle krøb i soveposerne i klubhusets opholdsstue.

I Skanderborg blev vi fra morgenstunden vidne til, hvordan vi måske vil kunne klare morgenroningen, når vi når den tredje alder.

En fire-årsers inrigger med årer blev gjort klar ved bådebroen. 4 seniorer, heraf én dame, gjorde klar til roning og roede af sted - den af os ventede femte roer dukkede ikke op. Det var ikke nogen hindring. Én herre i styrmandssædet, to ditto ved bagbords årer. Styrbord side var tilsyneladende for spindesiden, for hvilken der kun var en enkelt repræsentant. - **Sådan !**

Første dag, hvor vi startede på Skanderborg sø, bød på hård blæst på langs af Mos sø. Jeg havde ikke ventet bølger af den størrelse i de indre jyske farvande. Resten af turen var vejret rigtigt flot. Mellem Skanderborg sø og Mos sø måtte vi bære bådene over en ret trafikeret vej.

Kirsten, der havde køretjansen den første halve dag, indkøbte proviant og skaffede os adgang til Ry Roklub, hvor vi indtog vores frokost i det fri.

Herefter fortsatte vi frem til Silkeborg via alle Silkeborgsøerne. Denne strækning gjorde indtryk med et bemærkelsesværdigt mix af natur og velhavervillaer. Vi oplevede et rigt fugleliv med bl.a. lappedykkere og "hundrikkere". Her mødte vi også de første kanoroere, - men forholdsvis få, hvilket nok må tilskrives det tidlige tidspunkt på sæsonen.

Hele første dag var jeg i båd med Åse fra Nykøbing, hvilket ikke var så ringe endda. Åse havde forlods studeret, tror jeg, alt fra fauna og dyreliv til historie for områderne, som vi passerede. Hvem vidste mon at Sankt Thomas ligger ude i Skanderborg sø.

Første dag sluttede i Silkeborg Roklub, som har rigtig gode faciliteter. Aftenen startede med et sultent, - ja næsten forslugent samvær omkring en gang svensk pølseret tilberedt uden salt. Senere udviklede samværet sig til at være udpræget socialt med åndsfulde samtaler over rødvingglassene.

Andendagen startede med en kaotisk ventetid foran slusen i Silkeborg. Her var vi virkelig kommet iblandt kanofolket. Alle masede på for at komme først igennem. Vi tilbragte vel nok halvanden times ventetid, hvor solen bagte ned over os mens letmetalskanoerne

gnubbede på vore lakerede både. Og hele dette kaos var fuldstændigt nytteløst, for man blev lukket igennem i den rækkefølge, som der var løst billet.

Frem til Tange sø roede vi ikke længere i søer. Nu dominerede selve Gudenåens bugtede forløb, hvor kanosejlernes tilstedevær krævede styrmændenes opmærksomhed. Frokosten indtog vi i det fri ved Tvillum, hvor i hvert fald Villy lærte, at det er sikrest at lægge til land i modstrøm.

Dagen sluttede med en skøn grillaften i Tange Roklub, hvor vi overnattede i bådhallen.

Trediedagen lagde vi ud med nye hold i bådene, - vi udtrak nye hold hver morgen. Bådene måtte bæres over ved Tangeværket, før det for alvor gik mod Randers kun afbrudt af en frokostpause ved Langå Bådelaug, hvor vi blev utroligt venligt modtaget af de indfødte.

Vi nåede Randers Roklub ved ca. 14-tiden søndag, hvor vi efter klargøring af bådene til hjemturen sluttede af med en frokost og en velfortjent applaus til Villy for et godt arrangement.

Hans.